

۴. حجیت قطع غیر مصیب و حکم تجری

سوال: وقتی می‌گوییم قطعی یا ظنی غیر مصیب است یا مصیب نیست به چه معناست؟

جواب: اصابت در تصدیق مصیب (قطع و ظن):

الف: صحت نتیجه: اصابت به واقع و نفس الامر یا همان لوح محفوظ

ب: صحت روش: دسترسی به نتیجه نداریم یعنی خبر از لوح محفوظ نداریم و ممکن است به نتیجه برسیم یا نرسیم.

* اگر قطع پیدا کردیم ولی قطع به لحاظ روشی درست نباشد (چه اصابت به واقع کرده باشد یا نه): تصدیق ذاتی یا همان قطع ذاتی.

* اگر قطع پیدا کردیم و صحت روش هم باشد (اعم از اینکه صحت نتیجه باشد یا نه): تصدیق موضوعی یا همان قطع موضوعی.

* پس ما در علم اصول کاری به نفس الامر نداریم بلکه دنبال صحت روش هستیم.

* **پس قطع ذاتی:** قطعی که صحت روش نداشته باشد.

* **قطع موضوعی:** قطعی که صحت روش داشته باشد.

ظن ذاتی و موضوعی هم همینطور است.

* **قطاع:** کسی که قطع او قطع ذاتی است نه موضوعی

درست است که قطاع صحت روش ندارد ولی چون قطع پیدا کرده و یقین دارد که مولا نظرش همین است آن حق الطاعه مولا شامل او هم می‌شود پس عمل به قطعش واجب است.

* **متجری:** در تجری هم چون شخص حق الطاعه مولا را زیر پا گذاشته فرقی با انسان عاصی ندارد و متجری هم حکم عاصی را دارد، همان‌گونه که منقاد (کسی که یقین به تکلیف داشته و عمل کرده و بعد متوجه شده بر او واجب نبوده) مانند ممتثل (مطیع) است.

* حجیت قطع از نگاه اصولی (معذرت و منجزیت) مشروط به اصابه به هیچ یک از این دو معنا (صحت نتیجه و صحت روش) نیست بلکه اگر قطع به الزام مولا پیدا کردیم باید آن را انجام دهیم پس کاری نداریم این قطع از طریق صحت نتیجه بوده یا صحت روش بلکه ملاک حق الطاعه است.

* **محقق عراقی:** قطع ذاتی منجز تکلیف است ولی معذر نیست، پس اگر قطاع قطع به عدم تکلیف پیدا کرد و به قطعش عمل کرد، در حالی که انجام تکلیف ثابت بود این قطاع در این صورت معذر نیست.

از آنجایی که جزوه در حال ویرایش هست، لطفا ایرادات احتمالی را حتما اطلاع بدید

۰۹۱۲۷۵۸۸۶۲۴ @abdorreza۱۲۸ کانال حلقه ثالثه ۳ halqeh